

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῦς μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
ἀλλ' οἷον δράμα πικρὸν !
Ἄντις πόπεριμέναμε ν' ἀναστήθῃ τὸ Κράτος,
ἀναστήθικανε, Μαροῦ,
τοῦ Βενιζέλου τιμωροὶ
ὁ Γούναρης κι' ὁ Στράτος
καὶ οὗτοι τοῦ δοξάσαντος ἡμᾶς καὶ δοξασθέντος,
τ' ἀλλάξαν τὸν ἀδόξατο δι' ἀνακοινωθέντος.

Ψάλλω μετὰ φαιδρότητος
λοιπὸν στὸν Ἀναστάντα :
Πέπλος οὐδετερότητος
ἐκάλυψε τὰ πάντα
κι' αἴφνης ἐν μέσῳ τοῦ φωτὸς πυκνὸ σκοτάδι γένηται
κι' οὔτε ἡ Σμύρνη φαίνεται
οὔτε τὰ Δαρδανέλλια
παρὰ ἡ κάλπες μοναχὰ
καὶ μέσ' τοῦ Βάλτου τὰ χωριά,
τοῦ Στράτου τὰ κοπέλια.

Σ' ὄρας ὄνειρων καὶ σκοπῶν,
ἀγὼν ἀνέτειλε καλπῶν
ἀντίς γιὰ ἐκστρατεία
καὶ πάσχα μέγα καὶ τεργνὸν γιὰ τὴ φανλοκρατία,
πάσχα γιὰ τοὺς προεβέουνας
τὴν πρώην ἀσπειάν,
πάσχα γιὰ τοὺς νησιεύοντας
ἐπὶ πενταετίαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν κι' ἐμεῖς μοναχὰ Γιάννη,
Λευτέρην καταργήσαντες
καὶ δράσιν μὴ θελήσαντες
θὰ μείνουμε στὴν πλάνη.
Μὲ τὸ Ἀναστάσεως τ' αὐγά
μεθ' ὅλων θ' ἀγαπήσουμε,
ἀλλὰ θαρρῶ πῶς θὰν' ἀργὰ
ὅταν θὰν τὸ χτυπήσουμε.

Χριστὸς ἀνέστη ἴλέγαμε νὰ κάμουμε στὰ μέση
πρὸ πόθος προαθῆνιος καὶ λογισμὸς μᾶς φροεῖ
κι' ἐν ταῖς στήλαις πώπλέαμε στὴν αἰσιοδοξία,
μπροστὰ σου γὰ βοσκόλακα βλέπεις τὸν Εὐτάξια
τὸ Μπαλιτζῆ, τὸ Γούναρη, τὸ Στράτο, τὸ Βοζῆκη
κι' ὁ μύλος μας ἐγύρισε
κι' ἡ ἀνοῖξις ἐμύρισε
κι' ἐβγήκαν οἱ τζίτζικοι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν κι' ὁ Ἄδης ἐνεκρόθη
ὅπως ἐνεκροθῆκανε κι' οἱ ἐθνικοὶ σου πόθοι.
Πετᾶξαν' ἡ καλὲς στιγμὲς.
Πάει κι' ἡ Σμύρνη κι' ὁ Τσεσμὲς
πᾶν καὶ τὰ βιλαέτια,
καὶ τώρα κακομοίρη μου σῶμειναν' τὰ σεκλέτια.
Σῶμειναν' ἡ κυβέρνησες κι' ἡ ἐκλογὲς ποῦ θέλεις
καὶ ὁ εὐσχήμων βουλευτὴς Ἡλίας ὁ Τσετσέλης.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Ὑμῶ τὸν ἀναστάντα
ἀλλὰ θαρρῶ πῶς ἄκουσες τὴν ἄλλη προπαγάντα,
κι' ἂν πῆγες κι' ἔκαμες ἐχθροὺς τὸν Ἀγγλο καὶ τὸ Γάλλο,
νὰ ξέρης παληομασκαρᾶ
πρῶτο π' ἀρχίσουν τὰ πυρὰ
πῶς στόχο στὸ κανόνι τοὺς ἐσένανε θὰ βάλλω.
Κι' ἂν γιὰ νὰ λείψης τὸ χακὶ
μᾶς ἀλλάξες πολιτικὴ
καὶ μοῦ τὸν ἀπομάκρυνες, σκυλὶ, τὸν Βενιζέλον,
ἐσὺ θὰ εἶς' ὑπεύθυνος σ' ὅ,τι συμβῆ στὸ μέλλον.

Νὰ εἶσαι παραβέβαιος πῶς ἔπεσες σὲ γκάφα
κι' ἐχάλασες τὰ ὄνειρα τοῦ Ἔθνους, Καϊάφα !
Καὶ ἂν ἐσὺ κι' ὁ Γούναρης κι' οἱ ἄλλοι συνεταιροὶ
κατέχεστ' ἀπὸ πανικὸ
καὶ στέρνετε τὸ ἵππικὸ
νὰ πιάστε τὸ Λευτέρη,
ὅλα θὰν τὰ πλερώσετε ταχέως, φανλοκράτες
ποῦρθετε μέσ' τ' ἀμπέλι του νὰ γένητε ντραγάτες.

Γ. — Χριστὸς ἀνέστη. Φέρνε μου νὰ τρώω καὶ νὰ πίνω.
Τὰ πάντα συγχωρήσωμεν
καὶ δεῦτε προσκυνήσωμεν
τὸν ἅη Κωσταντίνο
ποῦ σώους διεφύλαξεν ἡμᾶς καὶ ἀκεραίους
καὶ τώρα πᾶ δὲν ἔχουμεν περισπασμοὺς μοιραίους
ἀλλ' ἐν χερσὶ ὑπάρχοντες τῆς νέας ἐξουσίας
οὐδέτεροι θὰ μένωμεν μέχρι ἀναισθησίας.

Χριστὸς ἀνέστη ! Φέρνε μου αὐγά νὰ ξεφλουδίξω
κι' αὐτὰ τ' ἀκούω βερσεσὲ καὶ δὲν τὰ χαμπαρίζω.
Ἐγὼ τὰ πάντα συγχωρῶ
καὶ παντελῶς ἀδιαφορῶ
τὶ τρέχει ἐν τῷ μέσῳ.
Μόνον χακὶ νὰ μὴ μοῦ πῆς ἐμένα νὰ φορέσω
καὶ θέλεις μὲ τὸ Γερμανὸ, θέλεις μὲ τὸν Ἰγγλέζο,
θὰ μ' εὗρης προθυμώτατον καὶ μὲ τοὺς δυὸ νὰ παίξω.

Δὲν θέλω νὰ μοῦ λὲς ἐμὲ
γιὰ Λάρδανο καὶ γιὰ Τσεσμὲ,
οὔτε γιὰ Κούδρους ποῦ βαστοῦν μαχαίρες μαυρομάνιες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥ

γὰρ ἐὰν τὸ σὺν τῷ ἴσῳ ἀπὸ τῆς
ἀλλ' ἐν ταῖς στήλαις πώπλέαμε στὴν αἰσιοδοξία,
μπροστὰ σου γὰ βοσκόλακα βλέπεις τὸν Εὐτάξια
τὸ Μπαλιτζῆ, τὸ Γούναρη, τὸ Στράτο, τὸ Βοζῆκη
κι' ὁ μύλος μας ἐγύρισε
κι' ἡ ἀνοῖξις ἐμύρισε
κι' ἐβγήκαν οἱ τζίτζικοι.

M.— Οί Ρώσοι όμως σφάζονται γενναίως στα Καρπάθια.

Γ.— Καί τι σέ μέλλει; Τώρα πιά χροιάζεται ἀπάθεια
εἰς ὃ, τι νά συμβαίῃ.

Ἄλλως τε μέσα στοὺς λαοὺς, τί αἷμα λὲς πῶς μένει;
Σταγῶνες ὑπολείπονται. Σιγαλὰ δὲν θ' ἀπομείνῃ
ὅταν οἱ Καίσαρες θὰ βγοῦν νά γράψουν τὴν εἰρήνη.
Καί τῶρ' ἂν θέλῃς φέρε μου πένα καὶ καλαμάρι
νά γράψω τ' Ἀναστάσιμο ἐπίσημο τροπάρι:

Χριστὸς ἀνέστη! ὦ ἀνθρωπότη,
ποῦ στέκεις σοῦζο μπροστὰ στὰ στέμματα!
Γιὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ Ζωοδότη
βάφε τ' αὐγά σου μέσα στὰ αἵματα.

Χριστὸς ἀνέστη. Γιορτάζουν ὅλα
τῆς ἀνθρωπότητος τὸ Λυτρωτῆ.
Ἀεροπλάνα καὶ τηλεβόλα
στὸν κόσμον φέρνουνε τὴν ἐορτῆ!

Τὶ Πάσχα εἰρήνης κι' ὀλόχαρες μέρες
μᾶς φέρνουν τὸ Εὐρώπης ἢ δυὸ προπαγάντες!
Ἡ τράπεζα γέμει ὀβίδες καὶ σφαῖρες!
Τρυφήσατε πάντες!

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος κι' ἐφέτο πρὸς τὸ πάθος,
στὸ δρόμο συναισθάνθηκε τὸ φοβερό του λάθος
πῶς ἦρθε κι' ἐθυσίασε ἀδίκως μιὰ Θεότη
ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ γιὰ τὴ βρωμανθρωπότη!

Καί ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ στοὺς δώδεκ' ἀποστόλους:
«Τεκνία μου εἰρηνικὰ,
βαδίζετε προσεχτικὰ.
προσέχτε τ' ἀερόπλانا καὶ βάρδ' ἀπὸ τοῦ στόλους.»

Λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος «Κύριε καὶ Θεέ μου
εἰπέ καὶ γνώρισον ἡμῖν τὸν πταίστην τοῦ πολέμου.»
Καὶ ἀπαντᾷ τὸ δίκαιον τοῦ Θεανθρώπου στόμα:
«Τοσοῦτον χρόνον μετ' ἐμοῦ,
τὸν αἴτιον τοῦ σκοτωμοῦ
οὐκ ἔγνωκας ἀκόμα;
Ἄμην, ἀμην, λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ φέρων στέμμα,
αὐτὸς τὴν ἀνθρωπότητα κατέπνιξεν εἰς αἷμα
κι' αἰσχύνεται κυττάζωντας πῶς τὸν σταυρόν μου πέρνει
καὶ δι' αὐτοῦ τὸν ἔλεθρον στήν οἰκουμένη σπέρνει!»

«Ἐγείρεσθε τεκνία μου λοιπὸν καὶ γρηγορεῖτε
ὅτι παντοῦ πυρὸς βόλα χριστιανῶν θὰ βρῆτε.
Κι' ἂν ἔλεγα κι' ἐδίδαξα ἀλλήλους, ν' ἀγαπάτε,
δὲν ξέρω τώρα τί νά πῶ!
Ἄν ἐμπιστεύεσθε τὸν Πῶ,
μὲ τὴν Ἀντάντ νά πάτε.»

«Ἄν ὅμως συμπεραίνετε πῶς ἡ Ἀντάντ θὰ χάσῃ,
ἀπὸ τὰς πύλας τ' οὐρανοῦ
βοηθήσατε τοῦ Γερμανοῦ
τὸν κόσμον νά χαλάσῃ.»

«Ἐξίσταμαι καὶ ἀπορῶ
κυττάζωντας σὲ τί χορὸ
ἐφτάσανε τὰ πράγματα,
καὶ πῶς ἐκαρποφόρησαν τὰ τέσσα μου διδάγματα!

Θεοῦλη μου πῶς μᾶς βαστάς!
Σὺ θ' εἶ πάντα ὑποστάς
καὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς
καὶ ἀνελθὼν ἐν οὐρανοῖς πλησίον τοῦ Πατρὸς σου
τοῦ ἐν γαλέλῃ κούφῃ.
βλέπε ποῦ κι' ἡ θρησκεία σου κι' ὁ τίμιος Σταυρὸς σου
γινῆκαν κλωτσσοκουφί!

ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Πέντε χρονάκια πέρασαν σὰ νᾶτανε μιὰ μέρα
π' ἀσκώθη σ' Ἐπανάστασι τὸ κράτος πέρα, πέρα,
κι' ἀπὸ τὸν ὕπνο τὸ βαθὺ
βγῆκε Λαὸς μετ' τὸ σπαθὶ
κι' ἔδιωξε τὸ σκοτάδι.
Εἶδαμε φῶς ἐσπερινὸ,
ἀνέφελον τὸν Οὐρανὸ
κι' ἐβγήκαμ' ἀφ' τὸν Ἄδη.

Βγῆκε Λαὸς μετ' τὸ σπαθὶ τὰ σύμπαντα συντρίψας.
Βγῆκε ἀνάστασιν ζητῶν
καὶ μούρες τῶν φαυλοκρατῶν
ἐπὶ Γ ο υ δ ί ο υ τρίψας.
Καὶ τέλος μετ' ταχύτητα, βαθὺν τὸν λάκκον σκάψας
καὶ παλαιοκομματικούς ἀνεξαίρετως θάψας,
μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν ἐπίστεψ' ὁ καυμένος
πῶς θάμπη στήν ὁμόνοια
κι' ἀπὸ καινὰ δαιμόνια
πῶς θ' ἂν ἀπηλλαγμένος.

Ἄλλ' οἱ ἀρχαῖοι δαίμονες τοῦ ταιλαπώρου κράτους,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὸν τάφο τους κουνούσαν τὴν ὀρὰ τους,
ποῦ ἔξαφνα ἕνας σεισμὸς ἀπάντεχος ἐγένη
κι' οἱ τάφοι ἠνεώχθησαν κι' ἠγέρθησαν ἐκεῖνοι
ποῦ ἔχουν ὀπασθήποτε κι' αὐτοὶ τοὺς θαυμαστάς των
καὶ προσπαθοῦν νά πιάσουνε
καὶ νά ἐνταφιάσουνε
τοὺς ἐνταφιαστάς των!

Τώρα λησμονηθήκανε
καὶ πᾶν' οἱ πέντε χρόνοι.
Ἐματανασηθήκανε
οἱ παλαιοὶ δαιμόνοι
καὶ μᾶς παρουσιάζονται μ' ἀγγέλου προσωπίδα
καὶ πάλιν διαθέσιμοι νά σώσουν τὴν πατριδα!

Οὐαὶ ὑμῖν ὑποκριταὶ
διαλοκουβερνήται!
Πῶς δὲν ἀλλάζετε ποτὲ
ποιὸς ἀπὸ σᾶς τ' ἀρνεῖται;
Ποιὸς ἀπὸ σᾶς εὐρέθηκε νά ὑποβοηθήσῃ
τὸ Κράτος ἂν ἐπρόκειτο στήν πρόοδο ν' ἀντίση;

ὦ ποῦ νά μὴ δουρήσετε!
Ἔσεῖς θὰ προσαρτήσετε
στὸ Κράτος βιλαέτια;
ἢ πρῶτα θὰ πασχίσετε
νά ἐξοικονομήσετε
τοῦ φίλους μετ' ὀουσφέτια;

Ἔσεῖς γεννήματα καλπῶν, πολιτικοὶ κορραῖοι,
θὰ πάτε διπλωματικά νά μπλέξετε τὸ Γρέϋ;
Ἔσεῖς θὰ συζητήσετε μετ' τῆ Διπλῆς κι' Ἀντάτες,
ποῦ μοναχὰ γιὰ ἐκλογὲς
ξέρετε χίλιες μαστοργιῆς
κι' ἐκεῖ σᾶς παραδέχομαι σπουδαίους διπλωμάτες.

Ἄν τῆς Ἑλλάδος ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸ Λευτέρη
σὲ δούλους καὶ σ' ἐλεύθερους τὴ λευτεριά νά φέρῃ,
μομέντο δὲν ἐπάψετε νά μοῦ τὸν κατακρίνετε
ὅσο ποῦ τὸ πιτύχετε νά τὸν ἀπομακρύνετε,
ἀλλὰ οὐκ ἔσεῖ δαίμονες! Πάλι, θα θῆ δουρεῖτο
καὶ ὑποκρινεῖται ὅτι ἐπιγὰ
νά σᾶς συντοίμῃ στὴ στιγμή

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΝΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΟΡΙΑΤΗΣ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΡΑΒΕΣ ΙΔΕΕΣ

Εγενήθησαν ή σκέψεις
στο μικρό μου το κεφάλι,
άν το Πάσχα μεταλάβουν
οί γνωστοί της Γής Μεγάλοι

Για τα αυγά βαφή θα πάρουν
ή λευκά κι' αυτά θ' αφήσουν;
γιατί ξέρουν σαν τὰ πιάδουν
μ' αίμα πώς θα κοκκινίσουν.

Αρα γε «Χριστός Άνάστη»
μεταξύ των δεν θα πούνε;
άσπασμόν δεν θ' ανταλλάξουν
για τους τύπους, μη χαθούνε;

Αμ' άρνι δεν θα σουδίσουν
έτσι για καλό των χρόνων!
ή να μη τους πούν βαρβάρους
δεν θα κάνουν ζήου φόνον;

Όσοι τέτοιες σκέψεις κάνουν
τώρα πεσ κορμιά χιλιάδες,
τα πατούν για να ψηλώνουν
οί τρανοί της Γής φοιηάδες.

CHEF

ΛΕΙΒΑΘΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΑΔΗΛΩΤΟΣ

Ένας άδηλωτος αισθηματίας
πού δίχως έγνοιες περιπατεί,
έλειψ' ό φόβος τσ' επιστρατείας
και για πολέμους μάς συζητεί.

Τι πατριώτης! Πόσο αξίζει!
Ν' άκούση πόλεμο έχει μανία.
Όλο τó αισθημα τó ξεχυλίζει
με τή συζήτησι στα καφενεία.

Λέει, τά όνειρα μη τά ξεχνάτε!
Πρέπ' ή Ελλάδα ν' άναμιχθή!
Και όμως, τρέμει και δεν κοιμάται
μήν ό Λευτέρης άναστηθή.

Λέει ν' άρπάξη τή μπαγιόετα
και να πετάξη ψηλά...έκει.
Άλλ' άν άκούση και τήν τρουμπέτα,
θά γένη κίτρινος σαν τó χαλί.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΕΣ

Τρεις φιλονάδες χριστιανές
δαλμένες στην έντέλεια
έπιεγε ν' άκούσουνε
τά δώδεκα θαγγέλια.

Μά τά τριανταφυλλένια τους
και φίνά τους ατάκια,
επρόσεχαν κι' άκούανε
τά τρυφερά λογάκια
τά λέγε, όχι ό παπάζι
μήτε κι' ό μαυρός ψάστις.
παρ' ένος τετραπέρατος
των καρδιών άντάρτης.

ΛΕΙΒΑΘΙΝΟΣ

Η ΠΟΛΙ

(Τό Σονέττο έτοιτο άν ήθελε έχω τὰ σχετικὰ και
τήν έλευθερία, θά τó αφιέρωνα εις τήν Α. Υ. Τ.
Χ. Υ. Α. Τ. Κ. Π. Γ.)

Δέν έσωνε ή Ελλάδα μάς μονή
... τήν Πόλι για να πάρη.
Κι' άφοϋ τήν καταφέραμε διπλή,
Τήν κράζουν στα Μπουγάζια για φανάρι.

Απάνου κάτου και για ψαρική
Τό ιστορικό να ψάλλη τó τροπάρι
«Τή Υπερμάχω» κι' έτσι λάου—λάου εκεί
Με τήν Αντάντ ή Αρκοϋδα να μπουκάρη.

Καταναυμένη Πόλι, τ' είνε τούτα;
(Όπου για Σε τó Γένος αιώνες τρέμει...)
—Για ένός Ψευτομεσσία τή μεσιτεία;

Και για μπαξίσι λίγη Μικρασία;
Βγαίνοντας άφ' τού Τούρκου τó Χαρέμι;
Νά γίνης τού Χοχόλου Μαντενοϋτα;

Μικέλης Αβλιχος.

Σ. Ζ.

Σέβομαι, Μικελάνη μου, τσοϋ στίχους ποϋ μοϋ στέρνεις
γιατί τιμη στο φύλλο μου τήν τέχνη σου μοϋ φέρνεις.
Άλλ' ένταυτῶ και μοϋ χαλῶς όλη μου τήν οϋσία,
κοιζάμου Βενιζέλαρο να λες ψευτομεσσία!

ΠΟΛΕΜΟΣ

Πάλιν εκ νέου πόλεμος κι' αίματηρά κραιπάλη!
Πάλιν μητέρων δάκρυα και στεναγμοι και γόοι.
Θρήνοι γερόντων, όρφανών και σκοτωμοί άθρόοι.
Άρκοϋν, άρκοϋν οί στεναγμοί κι' ή φρικαλέα πάλη!

Είναι γεμάτ' ή χώρα μάς με θραύσματα κοικάλων
κι' εισέτι δεν έστέγνωσαν εκ τής ροής αίμάτων,
παντού άκόμη άντηχούν οί θρήνοι των θυμάτων
και άπαισίως πλήττουσιν αι συμφοραί των άλλων.

Οί δυστυχείς και άθλιοι γυρίζουν εις τόν δρόμον,
άλλοι στεροϋνται των ποδών, άλλοι δεν έχουν χείρας,
άλλοι θρηνοϋν τά τέκνα των τά σφάγια τής Μοίρας
και όλοι συναισθάνονται τόν εκ πολέμου τρέμον.

Φρικτής δδύνης στεναγμός και πάλιν θα προκύφη
εάν ή βήξις εκραγή ως κεραυνός βαγδαίος.
άν ό κτηνώδης πόλεμος εμπέση λυσσαλέος
νεφέλη άθλιότητος τόν τόπον θα καλύφη.

Φρίττει ό νοϋς να τó σκεφθή, τρομάζει κι' ή καρδιά
άπό θαρρ συναίσθημα τσοαύτης δυστυχίας.
Παντού δδύναι, κοπετοί, κραυγαί τής κοινωνίας,
όλέρου σάθανον πυκνόν, καταστροφάι, πηνία!

Π. Ι. Μ.

ΚΑΒΟΥΡ—ΚΑΒΟΥΡΟΙ

Ευρωπαίοι, Ασιαται,
Αυστραλαμερικανοί,
όπου δήποτε κι' άν πάτε
εις τής Γής όλα τά μέρη,
«Ο Καβούρ» λέν τó Λευτέρη
όλοι τους μιῶ φωνή.

Τάκουσαν κι' οί κυβερνήται
τής αρχαίας εποχής
κι' άφ' τήν τρύπα τους εβγήσαν
κι' ήλθαν επί τής Αρχής
και μάς λένε μετά θρόσους
μέσ' σ' αυτό τó νταβατούρι,
«άν Καβούρ είν' ό Λευτέρης
είμαστε κι' εμείς...καβούροι»

Χ.

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Να τó πρώτο χελιδόνι.
Τι χαρμόσυνο πειτά!
Τι γέλαμα μάς σκαρπάζει,
τι γλυκά ποϋ μάς κωττά!
Ποριτό να πῶ τί θέλει
με τó σιν ποϋ περαπατεί.
Άνοιξις γλυκερά μορζίζει
και...φωλῶν κι' αυτό ζητεί.

ΚΡΙΜΑ

Κρίμα ποϋσ' ώραία,
μάγισσα στο βλέμμα
με τή νηότη στέμμα
τή σπαρταριστή!

Κρίμα τή μορφή σου
τόσο να παινάνε
κι' ή καρδιά σου να ναι
κόλασι σωστή!

Κόσμο να κολάζη,
κόσμο να παιδεύη
ποϋ άμάν γυρεύει
μιῶ παρηγοριά!

Όχι πεντάμορφή μου
νάσουνε γρη...
με τó φακολάκι
και με τά μαύρα...
κι' όχι διαβολάκι
να περνῶς... σου λῶ

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΣΟΥ

Τήν εικόνα σου σαν βλέπο τήν γλυκεία,
τά περασμένα χρόνια μοϋ θυμίζει
κι' άπτινες μιῶς ζωής άχνοσκορπίζει
πόχάθηκε για μέγανε ταχεία!

Τής ματιῶς σου τήν οφράνια μαγεία
σαν κιντάζω, τήν καρδιά μου κατασχίζει
και τó νοϋ μου μαύρη σκέφι βασανίζει
ποϋ θυμῶμαι τήν παληά μου εϋτυχία.

Τήν εικόνα σου κιντάζω και στα στήθεια
κάποιοι πόνος μου παληός ξαναγεννέται
κι' άπ' τά στήθη μέσ' τή σκέφι μου πλα...
(γιέται)
και γυρεύω άφ' τó βλέμμα σου βοήθεια.
Μά τó βλέμμα σου εκείνο μ' άντικρύζει
και καμιά παρηγοριά δεν μοϋ χαρίζει!

Π. Β.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Επειδή παρὰ πολλοίς των ένταϋθα
εγενήθη ή άπορία, διατι ό τώες δήμαρ
χος Αργουστολίου κ. Σ. Κοσμετάτος
πρόεθη εις δηλώσεις φιλίας προς τόν
κ. Βενιζέλου και τι εκ των δηλώσεων
τούτων θα προκύφη εις τήν τοπικήν μας
πολιτικήν, δημοσιεύομεν άπόσπασμα
έξ έπιστολής προς φίλον τού «Ζιζανι-
ου» στενωτάτα προς τόν κ. Κοσμετά-
τον συνδεόμενον.

Και γράφει ό κ. Κοσμετάτος μεταξύ
άλλων και τά εξής: «Πρό καιροϋ είχα
σχηματίσει τήν πεποιθήσιν ότι ό μόνος
άνθρωπος εις όν δύναται να άποβλέ-
ψη τις μετ' έμπιστοσύνης δια τó καλόν
τού Έθνους μάς είναι ό Βενιζέλος.

Με συνεκράτει εν τούτοις ή σκέψις,
ότι πιθανόν ή δήλωσις φιλίας προς άϋ-
τόν να παρεξηγηθή άμα όμως ό φό-
βος οϋτος ως εκ τής άποχωρήσεως του
εκ τής Αρχής εξέλειπεν, έσπευσα να
μεταδῶ παρ' αϋτῶ και τή δηλώσω φιλί-
αν άνεπαύλακτον.

Ταχθείς παρὰ τó πλευρόν τού Βενι-
ζέλου, οϋχι έξ υπολογισμοϋ τινος ή
προηγούμενης συνεννοήσεως άλλ' όλως
αυθορμητως, οϋδεμίαν άπολύτως αξί-
ωσιν ήγειρα ή θα ήγειρω σχέσιν έχου-
σαν με τόν διακανονισμόν των εν Κε-
φαλληνία πολιτικών πραγμάτων.

Ό κ. Βενιζέλος ως καγονίση ταϋτα
όπως ήθελε νομίσει δι' αϋτόν συμπερω-
ρον, εγῶ δε ως άπλοϋς στρατιώτης θα
άγωνισθῶ ύπερ τής κατισχύσεως των ι-
δεών του.

Η προσχώρησις μου όθεν παρὰ τῶ
κ. Βενιζέλου, δεν πρέπει να υποθεθῆ ως
έχουσα άμυσον έπακολούθημα τήν υπο-
βολήν υποψηφιότητος μου εις τας προ-
σεχείς βουλευτικές εκλογάς. Τούτο μό-
νον δύναμαι να είπω, ότι θα καταβάλ-
λω πάσαν δυνατήν προσπάθειαν προς
επικράτησιν των άρχών τού Βενιζέλου
και τούτο εν τή πεποιθήσει ότι οϋτω
πραγμάτων, έξυτηρετώ εϋσυνειδήτως τα
πραγματικά τής πατρίδος συμφέροντα.»

Φίλε κ. Μολφέτα.

Επειδή ό τρόπος με τόν όποιον ά-
νηγγέλη εις προηγούμενον τού «Ζι-
ζανίου» φύλλον ή εκ μέρους μου ά-
ποστολή συχαρητηρίου τηλεγραφήμα-
τος προς τόν κ. Γούναρην είναι όλί-
γον... άμφίβολος, αι δε ήμέραι ποιη-
ραί είσι, κρίνω επάναγκως να σας στεί-
λω άντίγραφον τού τηλεγραφήματος ε
κείνου και μερικῶς εξηγήσεις, με τήν
παράκλησιν ίνα καταχωρήσετε τήν πα-
ροϋσαν εις τó προσεχές φύλλον.

Τό μεν λοιπόν τηλεγράφημα ειχεν
ως εξής:

Γούναρην. Πρόεδρον Κυβερνήσεως

«Αναρρησόν σας Κυβερνήσει χαίρε
έτσι εις έμπροσθέν άπο τῶν φίλων καί
έμπειρῶν εϋ τή διαχείρισει των συμ-
φερόντων. Εήνευσε και Αασϋ.

Άπέστειλα δ' αϋτό πρώτον μεν διό
τι συνδεόμενος δι' οικογενειακής φιλί-
ας προς τόν κ. Γούναρην και πλέον

ἡ ἀπαξ λαβὼν ἀφορμὴν νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὸν ἐν τῇ ἐν Πάτραις δικηγορικῇ γραφεῖν τοῦ χάριν δικαστικῶν υποθέσεων, εἶχον στοιχειώδεις καθήκον κοινωνικὰ νὰ συγχαρῶ αὐτὸν.

Δεύτερον δὲ τὸ καὶ σπουδαιότερον, διότι αἱ ἰδέαι ἐν γένει αἰ πολιτικαὶ ὑπὸ τὸν ὅποιον ἔμφερεται ὁ κ. Γούναρης καὶ ἰδιαίτερως ἡ πολιτικὴ ἦν με ἀξιοθαύμαστον ψυχικὸν σθένος ἐν μέσῳ τῶν ἀντιθέσεων περιστάσεων ἀνέλαβε νὰ χαράξῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ συγκλονήσαντος τὸν Ἑλληνισμὸν ἀλόκληρον ζητήματος τῆς ἐξόδου ἡμῶν ἐκ τῆς οὐδετερότητος, ἀνταποκρίνοντα καὶ πρὸς τὰς ἰδικὰς μου πεποιθήσεις, τοῦλάχιστον ὑπὸ καθαρῶς πολιτικῆν ἐποπείαν, καὶ ἐπομένως εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω ἀνεκδοκίμως, ὡς συνεθίζω τὴν ἐπιδοκιμασίαν μου, διότι διὰ τῆς ἀνόδου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἀρχὴν αἱ ἰδέαι καὶ ἡ πολιτικὴ τουθὰ ἐτίθεντο εἰς ἐφαρμογὴν πρὸς μεγάλην ἀφέλειαν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ.

Θὰ ἦτο θεοαίως ἀνάγκη εὐρυτέρας τινος ἀναλύσεως τῶν τελευταίων τουτων, διὰ τὴν ὅποιαν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἐλπίζω ἐπι τοῦ ἀγαπητῶν «Ζιζάνιον» θὰ θελήσῃ νὰ μοι παραχωρήσῃ τὰς στήλας του.

Με ἀγάπην
Κ. Ν. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΕΥΘΥΜΩΝ

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

“Ὁ ἀφελὴς φίλος μου, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται ἀσυγκρίτως περισσότερον διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν καλῶν παρά διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ συμμαχικοῦ στόλου ἐν τῷ λιμένι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, με ἠρώτα μετ’ ἀνυπομονήσεως τί νέα γνωρίζω σχετικῶς μετὰ τοὺς μέλλοντας ὑποψηφίους τοῦ Νομοῦ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοῦ εἶπα, ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μπασοῦ, ἡ ὁποία ἴσως καὶ σὲ ἐνδιαφέρει περισσότερον, εἶναι βεβαία.

— Ἀ! φίλε μου! Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κωρίου Θάνου εἶναι ἀπαραίτητος. Ἔσπευσα νὰ τοῦ τὸ γράφω ἀμέσως καὶ νὰ τοῦ συστήσω μάλιστα διὰ τὴν καιρὸς νὰ ἐξέλθῃ τῆς οικονομικῆς οὐδετερότητος καὶ νὰ δρασθῇ εἰς τὴν παραβίαν τῶν σ τ ε ν ὠ ν περιστάσεων. — Ἐπίσης δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία καὶ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Κοσμετιάνου.

Καὶ νὰ μὲν ὁ ἄνθρωπος μειοψηροῶν παραδέχεται νὰ δηρητήσῃ τὸν κ. Βενιζέλον ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης, εἴκοτον ὄμως προοίοντος τοῦ καιροῦ νὰ ἦναι τοιαῦτα τὰ πράγματα ὡστε νὰ προβιβάσῃ ἀπὸ ἀ π λ ο ῦ ς σ τ ρ α τ ι ὠ τ η ς εἰς ἐνομιατοχρὴν τῆς καταδιώξεως.

Τρίτη δρισιτικὴ ὑποψηφιότης εἶναι ἡ τοῦ κ. Τεινὲ. Σὲ ἐνδιαφέρει αὐτῆ; — Καὶ πάλιν μάλιστα. Ὁ κ. Τεινὲς μᾶς χρειάζεται διὰ τὰ γεωργικὰ ζητήματα. Εἶναι ἐδικαιώτατος διὰ τὴν σ π ο ρ ᾶ ν τοῦ βάρβακος.

Κυκλοφορεῖ ὁμως ἐρύματα ἡ διάδοσις ὅτι ἐκτίθεται καὶ ὁ κ. Ἀλέξανδρος Γιαννουλάτος.

— Ἄν εἶμαι εἰς θέσιν, φίλε μου, νὰ σὲ βεβαιώσω περὶ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἀσφιλίας. Ὁδὴ ἦτο ὄμως γνωρίζω ἀσφαλῶς, ὅτι διετάχθη ἐν τῶν ἀρμοδιοτήτων του νὰ μεταφέρῃ ταχέως ἐν ταῦθα τὸ ἀποκρίτην του.

— Ἀλλὰ ποιας ἀποστάσεως ἔσονται νὰ ἀντιμετώπισῃ αὐτὸ τὸ ἀποκρίτην δὲν γνωρίζω διότι ἀσφαλῶς ἀκόμη. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Βασιλοκράτορ συμπολίτης μᾶς Ἀλέξανδρος, σκέπτεται νὰ ἀναμυθῇ εἰς τὸν ἄγωνα, εἴτε δι’ ἴδιον λογισμὸν εἴτε δι’ ἄλλους, καὶ νὰ δρασθῇ ταυτοχρόνως ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

Ὁ δὲ ἐπιπέτῃ ὁρισμένος καὶ ὁ πρῶ-

ν ἠμοιωπαγίτης κ. Πεταλᾶς. Εἶναι εὐφρόνιστος ὁ σεβαστὸς γέρον καὶ θὰ ἔλθῃ νὰ ἐκμεταλλεθῇ τὴν ἀντιβενιζελὴν περιστάσιν.

— Ἀπαιῦσαι πολὺ! Ὁ κ. Πεταλᾶς εἶναι φίλος μου καὶ γνωρίζω πολὺ καλά ὅτι δὲν ἔρχεται καθόλου νὰ ἐκμεταλλεθῇ ἀλλὰ νὰ ἔκ Π ε τ α λ ῆ ν θ ἦ τὴν περιστάσιν.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Βαθειὰν ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς ἑπανίας τοὺς εὐγενῶς συμπερισηθέντας τὸ πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας ἀδελφοῦ καὶ θεοῦ Ἰωάννου Δ. Χοῖδᾶ.

Οἰκογένεια Ε. Σάνδεργ
Ἀδελφοὶ Δ. Χοῖδᾶ.

Ἡ Οἰκογένεια Ε. Σάνδεργ θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον καθήκον της νὰ ἐκφράσῃ δημοσίως εὐκαίριος πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς κ. κ. Ιατροὺς καὶ τὸν χειροῦργον κ. Φραγκόπουλον, οἵτινες μέγα ἐπεδείξαντο ἐνδιαφέρον καὶ πάσαν κατέβαλον προσπάθειαν ὡς διασώσωσιν εἰς τὴν ζωὴν τὸν μοιραίως ἀποβιώσαντα προσφιλή ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ θεῖον Ἰωάννην Χοῖδᾶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Μετ’ εὐχμιριστήσεως βλέπομεν ὅτι ὁ νέος Νομάρχης κ. Πολυχρονιάδης ἐξήτησεν ἀρμοδίως ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῆς κινήσεως καὶ τῆς λειτουργίας πάντων τῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων Κεφαλληνίας, ὑποσχεθείς συγχρόνως ἀμείστον τὴν συνδρομὴν του ὑπὲρ παντὸς ζητήματος σχετιζομένου πρὸς ταῦτα.

— Εἶναι λίαν σκόπιμος ἡ διὰ τῶν τοπικῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἀνάμειξις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κοινοφελῶν ἰδρυμάτων, διότι οὐ μόνον ἀφέλεια ἐκ ταύτης προκύπτει ἀνομιφιβήτητος, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία αισθάνεται ἱκανοποίησιν.

— Πολλὸν δὲ μᾶλλον καὶ ὁ ζῆλος τῶν δυναμένων νὰ διαθέσωσι τὴν περιουσίαν των ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν ἐνδυναμοῦται, ὅταν βλέπωσιν οὗτοι διὰ τὴν Πολιτείαν παρακολουθεῖ καὶ ἐποπτεύει τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπὲρ τῆς εὐποιεσίας καταλειπομένων περιουσιῶν καὶ τὴν ἐκ πληρωσιν τοῦ σκοποῦ ὃν αὐταὶ ἐπιδιώκουσι.

— Ἰδίᾳ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνδρομὴ τῆς Πολιτείας εἰς τοῦτο, διότι ἠτύχησεν αὐτὴ νὰ ἀναδείξῃ τέκνα ἃτινα ἀφειδῶς ἐκληροδότησαν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἔρδον αὐτῶν χρημάτων.

— Ὁ κ. Πολυχρονιάδης βαθὺς γνώστης τῆς ἐπιστήμης τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ δώσῃ εἰς τὰ πολλὰ τῆς Νήσου ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῆς ἄμα ἀπόψεως.

— Συνδιελέχθη ἦδη μετὰ τῶν πλείστον ἐκ τῶν διοικούντων ταῦτα προσώπων, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῶν διαφορῶν λεπτομερειῶν καὶ ἀξήται τοῦ ἔργου του.

— ὑπὸ τῆς ἐνοπιῶν ἐπιτροπῆς τοῦ Βαυλιανείου κληροδοτήματος ἐδόθησαν εἰς τὰς δύο εἰδικὰς ἐπιτροπὰς Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, πεντακόσιαι λίραι πρὸς διανομὴν εἰς ἀπόρους οἰκογενεάς.

— Καὶ ἡ μὲν ἐπιτροπὴ Ἀργοστολίου παρέλαβε τριακοσίας λίρας ἡ δὲ τοῦ Ληξουρίου διακοσίας.

— Σημειώτερον ὅτι τὸ χορήγημα δὲν δίδεται μόνον διὰ τοὺς ἀπόρους Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐν τῷ τόπῳ Κεφαλληνίας τοιοῦτους, ἐκτός τῆς Ἰθάκης.

— Ἡ ἐπιτροπὴ Ἀργοστολίου ἐνῆργησεν τὴν διανομὴν εἰς τὰς ἑξαρχίας Κρανταίας καὶ Σάμις ἡ δὲ τοῦ Ληξουρίου εἰς ἄλλην τὴν ἑπαρχίαν Πάλης.

— Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡμποροῦσε

νὰ εὑρεθῇ εἰς ἀποδοθήποτε εὐσημιότερος τρόπος διὰ νὰ γίνεταί ἡ διανομὴ τῶν ὀλίγων αὐτῶν χρημάτων.

— Διότι τὴν ἡμέραν τῆς διανομῆς, ἔβλεπε κανεὶς ὅλο σχεδὸν τὸ Ἀργοστόλι συνωστίζομενον πρὸ τοῦ οἰκίματος ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ κ. Μπέσας τὴν ἐνήργει.

— Καὶ ἡ σκηνὴ αὐτὴ δὲν εἶναι εὐχάριστος οὔτε εἰς τὴν ὄρασιν οὔτε εἰς τὴν φιλανθρωπίαν.

— Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς διανομῆς. ἐνοχλητικώτατος καὶ βραγασιτικός διὰ τοὺς ἀναλαμβάνοντας νὰ τὴν ἐκτελέσωσιν.

— Ὁ κ. Μπέσας ἠγαγᾶσθη νὰ δώσῃ πολλὰ χρημᾶτα ἐξ ἰδίου του διὰ νὰ γλυτωσῇ τῆς φωνῆς καὶ τὰ παράπονα.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένοντο εἰς τὰ ἰδιωτικά Παρθεναγωγεῖα τῆς πόλεως αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς.

— Αἱ μαθητρίαι ἐξετέλεσαν τὰς ἀσκήσεις των με τὴν εὐρυθμίαν καὶ χάριν, ὥστε οἱ θεαταὶ ἔμειναν κατενθουσιασμένοι.

— Αἰτία δὲ νὰ παρουσιασθῇ τὸ ὄραϊον αὐτὸ θέαμα τῆς γραφικότητος τῶν κινήσεων, εἶναι ἡ προσπάθεια τῶν Διευθυντριῶν αἱ ὁποῖαι φροντίζουσι ὡς τὸ σχολεῖον των φανῇ καλλίτερον τοῦ ἄλλου.

— Καὶ τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἔδειξαν τοὺς καρπούς τῆς τοιαύτης εὐγενοῦς ἀμύλλης των.

— Αἱ προτάσεις τὰς ὁποίας ἔχει κάμει πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀδελφάτου μία Αὐστριακὴ εἰταιρία διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους, γνωστῆσαι περιληπτικῶς, κρῖνονται ἀπὸ τοὺς πλείστους ὡς λίαν ἐπιωφελεῖς καὶ διὰ τὰ Καταστήματα καὶ διὰ τὸν τόπον.

— Καὶ ἐρωτῶμεν: ἀφοῦ οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποῖους προτείνεται νὰ δοθῇ ἡ ἐκμετάλλευσις εἶναι συμφέροντες, διατί δὲν συναίνει τὸ Ἀδελφάτον εἰς τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς;

— Ἐὰν πάλιν τοὺς εὐρίσκει καταστρεπτικῶς διὰ τὸ δάσος τοὺς ὅρους τῆς ἐταιρίας, διατί δὲν δίδει μίαν ἀπάντησιν πρὸς αὐτὴν ἔστω καὶ ἀποφατικῆν;

— Ἡ ὑπόθεσις χρονολογεῖται σχεδὸν ἀπὸ πέρυσι. Διατί αὐτὴ ἡ βραδύτης;

— Εἰς τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον τῆς Ἀγοροφλακῆς, ἐπεδόθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ ἐξήκοντα καὶ πλέον κτηματιῶν τῆς Θηναίας, παραπονουμένων διὰ τὴν ἀδράνειαν τοῦ ἀρχιαγοροφύλακος Ἀγγέλου Μαρκαντωνάτου.

— Συγχαίρομεν τὸν ἀγαπητὸν νέον κ. Φίλιππον Δεστούνην λαβόντα μετὰ τὸν βαθμὸν ἄριστα τὸ δίπλωμα τοῦ φαρμακοποιῦ.

— Παρακλήθημεν νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι ἡ λειτανία ἡ γενομένη ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἰς τὸ χωρίον Πεσσάδος, θὰ γίνεταί ἀπὸ ἐφέτος τὸ ἀπόγευμα τῆς Νέας Δευτέρας.

— Εἰς τὸ χωρίον Νίφι Θηναίας ἀπεβίωσεν ὀγδοηκοντοῦτης ὁ ἀγαθὸς γέρονς Ἀντώνιος Μπενετᾶτος, φιλόστοργος πατὴρ τοῦ ἐν Κιέβῳ τῆς Ρωσσίας ἐγκατεστημένου φίλου κ. Σπ. Μπενετᾶ τὸν ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα.

— Ἀπεβίωσεν ἡ ἀγαθὴ καὶ φιλόστοργος Αἰκατερίνη σύζυγος Γερασίμου Ἀτωνάτου ὃν καὶ συλλυπούμεθα.

— Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐν τῇ Μονῇ τῶν Κυπουαίων δὲν θὰ γίνη ἡ συνήθης πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐνεκεν ἀσθενείας τῶν μοναχῶν.

— Χάριν τῶν ἐρωτῶν τοῦ Πάσχα ἀφίχθησαν τὴν Πέμπτην οἱ συμπολιταὶ κ. κ. Στέφανος Φραγκόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, ἔξ Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Ἰωάννης Φωκᾶς πρωτοδικὴς ἐκ Πατρῶν καὶ ὁ κ. Α. Βουῆς ὑπολογαγὸς ἐκ Θεσσαλονίκης.

— Αὐριον Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὰς 5 1)2 μ. μ. θὰ παῖξῃ εἰς τὸ Δημ. Καφετεῖον ἡ ὄρχηστρα τῆς Φιλαρμονικῆς μετὰ εἶσοδον 50 λεπτῶν.

— Ἐορτάζει τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ ἀνθυπομνηστὴρ κ. Ε. Καπάνταρος.

— Τὸ ἐσπέρας θὰ γίνῃ παράστασις μετὰ τῆς Ἰταλίας ἡδύποτος, τῆς ὑμνηστικῆς καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς.

— Ὁμοσεῦς Παναγιῆς Παναγιώτης ἐπαγγελῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπέστειλε τὸ κομμάτι του μετὰ συλλογὴν διαφόρων ἀφωμμάτων. Πόσει τοῦ κομμάτιος τῆς τάξεως ἀπὸ 2,40 καὶ ἄνω.

— Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡμποροῦσε

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΔΙΑΒΑΤΟΥ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μὴ γνωρίζων πῶς νὰ περάσω τὴν ὥραν μου δὲν ἔκρινα ἄσχετον νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Ἑλένης Μαζαράκη νὰ παρακολουθήσω τὰς ἐξετάσεις ἐν τῇ γυμναστικῇ, ἀντιληφθῶ δὲ κατὰ πόσον εἶναι ἀληθῆ, ὅσα ἐκάστοτε ἐν τῇ ξένη ἀνεγνώσκον περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς νέας γενεᾶς εἰς τὸ μάθημα τοῦτο.

Ὁμοιωλὸν λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ δόσιον εἶδον ὑπερέβη τὰς προσδοκίας μου, ὅμως δὲ μαθητριῶν τοιαύτη, ὁποῖα ἡ τοῦ εἰρημένου Παρθεναγωγεῖου, ἦθελεν ἀριστεύσει καὶ διακριθῇ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Πανελληνίῳ Ἀθηναϊκῷ σταδίῳ.

Τέλος ὡς κατακλεῖς τῶν ἀσκήσεων ἐπηκολούθησαν διάφοροι γραφκοὶ Ἑλληνικοὶ χοροὶ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ ἔξοχος μ π α λ λ ο ς, τοὺς ὁποῖους σεμνὰ κοριττάκια καὶ ἀγοράκια ἐχόρευσαν μετὰ τῆς χάριτος καὶ εὐρυθμίας, ὥστε νὰ ἐνθουσιασθῇ ἡ πολυπληθὴς δμήγυρις.

Διὰ τοῦτο ἀπὸ καρδίας συγχαίρω καὶ ἐγὼ οὐχὶ μόνον τὴν διευθύντριαν τοῦ Παρθεναγωγεῖου κ. Μαζαράκη μετὰ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν πρόδον, ἀλλὰ καὶ τὴν μικράν μας πόλιν, διότι τοιοῦτον ἀριστον Παρθεναγωγεῖον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ.

Διαβάτης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀποφασισθείσης ὀριστικῶς τῆς ἀλυσεως τοῦ ἐμπορίου καταστήματος φιλικῶν Ἀνδρῶν Λυκαοῦδη, γίνεται γνωστὸν ὅτι πωλοῦνται ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα φιλικὰ εἶδη εἰς τιμὰς πολὺ ἡλαττωμένας.

— Οἱ ἔχοντες ἀνάγκη ἀγορᾶς ἢ πωλῆσεως ζώων, ἔπων, ὄνων κτλ. ἄς ἀποτεῖνται ἐκάστην Κυριακὴν εἰς τὸν ἐν Μεταξάτοις διαμένοντα μεσίτην Σπυρ. Φερεντίνον, ἀναλαμβάνοντα μετὰ προθυμίας καὶ δραστηριότητος νὰ ἐκτελήσῃ οἰανδήποτε τοιαύτην μεσιτείαν καὶ σχετικὴν παραγγελίαν.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ— Χθὲς ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα τῆς καταργήσεως τῶν Γενικῶν Διοικήσεων παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν Κρητῶν.

Ὁ Βενιζέλος προσέθη εἰς ἀνακινώσεις ἀπαντῶν εἰς τὸ ἀνακινώθην τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραθέτει ἐπιστολάς, ἰδικὴν του, Ζωγράφου καὶ Γούναρη. Ὁ Βενιζέλος ὁμολογεῖ ὅτι ὑπέβαλε γνώμην εἰς τὸν Βασιλέα παραχωρήσεων εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ τονίζει ὅτι οὐδε μίαν συνενόησιν ἐγένετο σχετικῶς μετὰ τῆς Βουλγαρίας. Ἀπλῶς ἐξέφευρε γνώμην τὴν ὁποῖαν δὲν ἐπραγματοποίησε δεδομένου, ἄλλως, ὅτι μετὰ τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης του ἡ Βουλγαρία συνήψε δάνειον εἰς Αὐστρογερμανίαν καὶ ἐπομένως ἀδύνατος ἦ μετ’ αὐτῆς συνενόησις.

Ὁ Γούναρης ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ἀναφέρει ὅτι ὁ Βενιζέλος εἰς τὸ πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπόμνημα διατύπωσε τὴν γνώμην ὅπως πρὸς ἀποτροπὴν Βουλγαρικοῦ κινδύνου, ἐξερχομένης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος, παραχωρήσει εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἢ παραβίβα Δρέπλα καὶ Σαβὰ Σαμπᾶ. Ἀηλοὶ κατόπιν ὁ Βενιζέλος ὅτι ὁ κινδύνος αὐτῆς ἀπείκει τὴν ἐκτελεστὰς αὐτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακινώσας ἐπιπλέον εἰς ἀνακινώσεις ὅπως διαφωτίσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην.